

3. NAGOVOR ZA NEDELJO BOŽJE BESEDE

Učinkovita Božja beseda

3. n. m. 1. Jon 3,1-5.10; Ps 25; 1 Kor 7,29-31; Mr 1,14-20

Bratje in sestre!

Papež Frančišek je današnjo nedeljo posvetil pomenu premišljevanja in sprejemanja Božje besede, da bi pri verujočih kristjanih dobila večji prostor. V **verujočih** je Božja beseda namreč **živa in učinkovita**, zato je dobro, da bi, kakor pravi Pavel (1 Tes 2,13): »besedo, ki ste jo slišali in prejeli od nas, sprejeli ne kot človeško besedo, ampak, kar resnično je, kot Božjo besedo, ki tudi deluje v vas, kateri verujete«. V času, ko je pomemben učinek, uspešnost, koristno napredovanje, se zdi, da je tudi Božja beseda podvržena tem kriterijem učinkovitosti: ali je res učinkovita, zaželeno luč na moji poti? Verjetno bi marsikdaj radi imeli **svoje** učinkovite recepture, standarde, npr.: naj mi Bog pove, kako naj vzgajam otroke – najbolje za vsakega posebej; naj pove, katero službo naj iščem; naj mi pove, kaj naj v življenju postanem, kako naj se zdravim za težko boleznijo, kakšen odnos naj zavzamem do »specifičnega« bližnjega ... Kdor je že kaj resnega spraševal Gospoda na ta način, da bi mu Gospod napisal pismo z načrtom za **njegovo** življenje, ve, da Gospod običajno ne dela tako. Naj grem odgovore iskat v Sveto pismo, kjer je že zapisana Božja beseda? Skoraj ni časa. Danes smo vajeni spleta – vpišemo geslo in dobimo odgovor. To je za nas učinkovito in časovno sprejemljivo.

Ker tudi Boga včasih skušamo spraviti na raven spletnega pomočnika, težko slišimo, k čemu nas vabi. Bog ni *pomočnik* mojega življenja – tudi če zaupam njegovim nasvetom. Bog želi, da bi deležil na njegovem Božjem življenju, da bi živel kot njegov otrok; otrok, ki zaupa besedi ljubečega Očeta, ki vedno ve, katera beseda, dar je dober za otroka. Zagotovo je Gospodov Duh, katerega svetišče smo kristjani, dovolj iznajdljiv, da nam osvetli tisto besedo, stavek iz dnevnih beril, ki nam daje, da polneje zaživimo Božje sinovstvo, osvobodeno sužnosti strahu zase. Zdi se mi, kakor bi nas Bog s svojo besedo, če že ne dobimo takojšnjih odgovorov, tolažb, nežno prerajal, da bi postali poslušni Svetemu Duhu, ki govori z Očetom in nami. **Kakor** da bi po zapisani besedi v Svetem pismu v nas ustvarjal »platformo«, da bi svobodno, vsakodnevno zaznavali to, kar nam Oče želi darovati ali sporočiti; še več, da bi se tega veselili!

Današnji evangelij pravi, da je Jezus oznanjal Božji evangelij. Na kakšen način? Je govoril o tem, kako naj živimo? Deloma. Še bolj je v naši človeškosti razodel, kdo je Bog, da je naš ljubeči Oče, ki ve, kaj potrebujemo za življenje: Njegovo besedo, občestvo z Njim in bližino sočloveka, zavest ljubljenosti – pa tudi jed in pijačo in obleko in denar za račune itd. Razodetje Boga Očeta je Božji evangelij. Nespameten je tisti, ki meni, da si bo iz izobilja teh dobrin

izpolnil hrepenenje po večnem življenju ali smiselnosti minljivega bivanja. Jezus je razodel obljubo, da je čas dopolnjen – torej je **danes** čas za našo rešitev, ki nam jo naklanja Oče. Če naš nebeški Oče pozna mojo težavo in ve, kaj potrebujem za življenje, kako to, da ostaja toliko stisk, osamljenosti, neizpolnjenih želja? Nam res že danes naklanja rešitev?

Verujem, da danes – **če sem njegovo rešenje pripravljen sprejeti**. Jezus morda zato ob oznanjenju Božjega kraljestva doda spodbudo k spreobrnjenju. Evangelist Marko je pokazal primer spreobrnjenja in vere v evangelij: poklic prvih učencev. Jezus jih pokliče, naj hodijo za njim, saj jih bo on naredil za ribiče ljudi. In vsi so takoj pustili svoje mreže, celo najbližje, in takoj odšli za Njim. Kakšna je motivacija, da nekdo naredi tako odločno potezo, in to takoj? Zagotovo velika očaranost. Jezus je bil kakor še nihče, govoril je tako, da jih je pritegnilo. Podobno so se čudili tudi v Kafarnaumu, ko so strmeli nad njegovim naukom, oblastjo, ki dela to, kar govori.

Spreobrnjenje in vera v evangelij torej nista človekova iniciativa, temveč Božja. Jezus kliče k spreobrnjenju in veri na način hoje za njim. On govori po svoji besedi, Duh v nas pa vabi, da bi jo poslušali, ohranjali, v njej živeli. To je hoja za Njim, ki je sprememba mišljenja, kasneje ravnanja. In če nas Jezusovo povabilo ne očara, nas ne gane prav dosti, lahko živimo kakor samim sebi zadostni ali pa prosimo Svetega Duha, da v nas prebudi željo po hoji za Jezusom. Morda je ta prošnja tista, ki ustvarja prostor v mojem srcu, da bi Božja beseda v meni postala živa in učinkovita (Heb 4,12). Ta beseda nas je zmožna premakniti iz naše smrtonosne samozadostnosti, kakor je premikala prve učence. Pripravljati prostor Božji besedi, kar pa je v moji moči in je zelo preprosto, nič abstraktno. Če svojega srca ne hranim preudarno, nisem kritičen glede svojega poslušanja, sprejemanja podob po vseh mogočih medijih, potem je to klavrna priprava prostora za Božjo besedo. Predvsem pa je pomembna moja notranja drža, ki jo podpira tudi moja odločitev, ali zares želim slediti Gospodu.

Janez Kozinc

